

ANMELDELSER

BERNT LØPPENTHIN: Fortegnelse over Danmarks Fugle. Udgivet af Dansk Ornithologisk Forening (121 pp.). — København 1946. Pris: 5 Kr.; for D. O. F.s Medlemmer 3.50 Kr.

Udgivelsen af denne Fortegnelse over Danmarks Fugle holder nogenlunde en Tradition: Herluf Wings Liste kom i D. O. F. T. 1906—07, Lehn Schiølers i 1927, og den nuværende er altsaa kommet til Verden omtrent følgende Traditionen paa 20 Aar. Og denne lille smukke Publikation maa hilses velkommen — den er ført à jour, giver mange nye Oplysninger og vil utvivlsomt være til stor Nytte for alle fugleinteresserede her i Landet.

De fleste Forandringer fra de tidligere Lister er utvivlsomme Forbedringer; man føler sig ret sikker paa, at der her, takket være Forfatterens store Interesse for Nomenklatur og Systematik, er medtaget alle de Arter og Underarter, som bør findes i en saadan Liste, og man haaber, at de latinske Navne, efter i en Menneskealder at have været i ustadig Ligevægt, nu er naaet ind i den stadige; det er beklageligt, at man med Hensyn til talrige Arter efterhaanden bedre forstaas, naar man benytter et Trivialnavn i Stedet for det latinske Navn — det var just ikke med dette Maal for Øje, at Linné revolutionerede Nomenklaturen. Et andet Arrangement af Ordner og Familier er valgt end i de tidligere Lister; ingen vil sikkert gøre større Ophævelser herover, fordi det naturlige System for Fuglenes Klasse utvivlsomt aldrig vil kunne opbygges, da disse Luftbeboere har efterladt altfor faa Spor paa deres Udviklings Veje mod Himmelen.

Vi har nu 333 Fuglearter her i Landet — et dejligt nemt Tal at huske! Nogle, heldigvis ikke mange, "nye" danske Navne er introduceret i denne nye Liste, dog med det "gamle" og maaske flere ældre i Parentes. Det er næsten stedsde forkasteligt at ændre Trivialnavne, som efterhaanden er groet fast, og specielt ikke, hvis de nye ikke siger mere end de gamle. Da "Folket" aabenbart ikke har villet knæsatte visse af de i 1927 forsøgte Navne, er det kun naturligt at vende sig til et af de oftere benyttede Navne, f. Eks. Dobbeltbekkasin for Horsegøg og Grønirisk for Svenske. Men mange vil sikkert mene, at altfor lidt opnaas ved en Ændring af f. Eks. Dværglappedykker (til Lille Lappedykker), Stormfugl (Mallebuk), Kløfthalet Stormsval (Stor S.), Rødfodfalk (Aftenfalk), Selning (Sandløber), Brednæbbet Ryle (Kærløber) og Digesmutte (Stenpikker). Kedeligt er det, at det synes umuligt at slippe af med Navnet "Bomlærke". Forfatteren og hans Hjælpere har aabenbart ikke været klar over, at det danske Navn "Guldrossel" blev givet af SCHIØLER med en ganske bestemt Begrundelse og slet ikke som en Oversættelse af det nuværende latinske Navn, der ikke benyttedes eller nævntes af SCHIØLER; naar der ikke foreligger en direkte Skrivfejl eller anden dybere Begrundelse, bør et dansk Navn lige saa lidt som et latinsk andres (her til Gulddrossel). Endelig maa man smile af den Hæder, der er vederfaret vor Bastard af en Fasan ved at blive tituleret "Ædelfasan".

De talrige Oversigter over vor Fugleverden giver særdeles værdifulde Oplysninger, men er efter min Mening noget uoverskuelige paa Grund af den i disse Lister overflødige Gentagelse af de latinske Navne. Listerne i 1927-Udgaven gav klarere Oversigter, selvom man der kunde have ønsket et lille typografisk Slip mellem de forskellige Familier.

Foruden de af SCHIØLER anvendte Grupperinger er der her givet nogle flere, som er meget nyttige for at faa et Overblik over Sammensætningen af vor Fugleverden, Fuglenes Træk, Udbredelse o. l. De fleste Betegnelser er vellykkede og flere allerede indgaaet i Sproget. Gruppen "Regelmæssigt gennemrejsende Fuglearter" burde maaske have haft den allerede flere Steder anvendte Formulering: "Regelmæssige Trækgæster". Og Betegnelsen "Sommergæster" for oversomrende, ikke ynglende Fugle, synes mig uheldig, da man jo ofte møder Udtryk som "vore Sommergæster Svalen, Storken og Gøgen" etc. Mange af Fuglene i denne Gruppe er nordlige Arter (eller Populationer), der bliver her Sommeren over, fordi de ikke er kønsmodne, er Invalider el. lign. Hvorfor ikke betegne denne Gruppe som "oversomrende, ikke ynglende Fugle"? Gruppen "Invasionsfugle" er sikkert mere omfattende end forsvarligt, da faktisk alle Fuglearter, der frembyder mere iøjnefaldende naturlige Fluktuationer i Aargangenes Mægtighed, eller er ude for en pludselig Opstuvning af de trækkende Skarer i visse Egne, nu kunde puttes ind i denne Rubrik — der er dog en stor Forskel paa Invasionen af Steppenhøns og en lidt rigeligere Optræden af Skovskader eller Kvækerfinker visse Aar.

Desværre maa man notere en absolut Tilbagegang i Forhold til SCHIØLERS Liste med Hensyn til Gruppen "Tilfældige Gæster". Her gav SCHIØLERS Liste en klar Oversigt over fra hvilket Verdenshjørne Gæsterne antagelig kom, og denne Fordel af zoogeografisk Værdi burde have været bibeholdt; nu skal man selv uddrage Resultaterne af den lange Liste. Man kunde dog maaske med Fordel have udvidet SCHIØLERS Betegnelser med Undergrupper som "Oceaniske Fugle", "Nordamerikanske Fugle" etc. Med Hensyn til Udbredelsen af Ynglefuglene her i Landet vilde tillige en Oversigt over Fugle med fortrinsvis østlig, vestlig eller sydlig Yngleforekomst i Landet have været meget nyttig. Og her fristes man da til at fremsætte det Ønske, at naar Bogen nu endelig var blevet dobbelt saa tyk som SCHIØLERS Liste, kunde man lige saa godt have gjort den lidt tykkere ved at give korte Oplysninger om hver enkelt Arts eller Underarts alm. zoogeografiske Udbredelse. Det vilde have gjort Listen meget anvendelig til mange Formaal. Men der skal jo ogsaa være noget at forbedre næste Udgave med. Saadan som Listen nu foreligger er det en god og nyttig Berigelse af vor ornithologiske Litteratur, og Forfatteren med Hjælpere fortjener Tak for det brydsomme Arbejde.¹⁾

Å. VEDEL TÅNING.

1) For Fremtiden vil de i Løppenthins Fortegnelse benyttede danske og systematiske Navne ogsaa blive anvendt her i Tidsskriftet, med mindre Forfatterne udtrykkelig anmoder om at gøre Brug af en afvigende Nomenklatur. Det henstilles ligeledes i Faunalister o. a. Artsfortegnelser at opføre Arterne i den Rækkefølge, som er angivet i Løppenthins Fugleliste. (Red.)

M. CHRISTIANSEN, H. E. OTTOSEN and N. PLUM: A Peculiar Infection with Acid-fast Bacteria in Wood-Pigeons (*Columba palumbus* L.).—Skandinavisk Veterinär-Tidskrift **37**, 1946, p. 352—369, 7 Fig., 1 Tabel.

Under en tidligere Undersøgelse paa Statens veterinære Serumlaboratorium over Forekomsten af Tuberkulose hos forskellige vildtlevende Fugle (PLUM, Skand. Vet. Tidsskr. **32**, 1942) opdagedes hos en Ringdue en Infektion af Bakterier, der mikroskopisk ikke kunde skelnes fra Tuberkulosebakterier, ligesom de fremkaldte sygelige Forandringer ganske saa ud som Tuberkulose. Syrefaste hedder disse Bakterier, fordi de er vanskelige at farve, men naar de saa endelig farves, affarves de ikke af Syrer som andre Bakterier. I Modsætning til Tuberkulosebakterier kunde de ikke dyrkes paa kunstig Substrat. Nærværende Arbejde følger Sagen op ved Undersøgelse af et større Materiale af Ringduer, stammende fra det meste af Landet. Det viste sig, at Bakterien forekom ret hyppigt, i 13 af 230 tilsyneladende sunde Duer (ca. 6 %). Desuden er de fundet hos fem Duer, der var sendt ind paa Grund af de sygelige Forandringer. Trods mange Forsøg lykkedes det kun at inficere ganske faa Dyr (et Par Kyllinger og en Kanin). Der fremkaldtes en svag Infektion, der dog ikke kunde føres videre over paa andre Dyr. De kunstigt inficerede Dyr viste en svag Tuberkulinreaktion, endnu et Vidnesbyrd om det nære Slægtskab med Tuberkulosebakterien. Muligvis er den samme Form ogsaa fundet i Norge, hos Urfugl. Der nævnes ikke noget om Forekomsten hos andre Dyr. Figureerne udgøres dels af Mikrofotografier (taget af Professor CHRISTIANSEN, der ogsaa foretager patologiske Undersøgelser for Jagtfondet), dels af smukke Farvetavler af de sygelige Forandringer og af Bakterierne.

HOLGER MADSEN.

H. JOHANSEN: Fortsatte Resultater af Ringmærkningerne i 1931—45. Nr. 14. — Vidensk. Medd. fra Dansk Naturhist. Forening, **109**, 1946, p. 219—228.

Under Prof. HANS JOHANSENS Ledelse synes Zoologisk Museums Ringmærkning nu atter at komme i en fast Gænge, og den første Oversigt over Ringmærkningens Resultater er nu kommet fra JOHANSENS Haand. Listerne over Genmeldinger er ordnet bedre og mere overskueligt end i de foregaaende Artikler, men der kan alligevel indvendes et og andet mod Opstillingen, der jo for en væsentlig Del ogsaa er beregnet for Ud-lændinge. Saaledes bør det angives, hvilket Land Genfangst-Lokaliteten ligger i; hvad er f. Eks. "Bonneville sur Tongue", hvor en Fjordterne er meldt fra, ligger det i Europa eller Afrika. Endvidere bør Genfangst-Lokaliteternes Koordinater angives, selvom Udarbejdelsen deraf — det skal indrømmes — er meget tidsrøvende. De mange Fund af døde Redeunger nogle Maaneder efter Mærkningen paa selve Mærkningspladsen kan roligt stryges, de tager kun Plads op og er uden Interesse.

Af særlig interessante Genmeldinger skal nævnes: Præstekrave (*Charadrius hiaticula*) fra Spanien, Rødben (*Tringa totanus*) fra Portugal allerede fra August, en hel Del Splitterner (*Sterna sandvicensis*) fra Fransk Vestafrika, Spurvehøg (*Accipiter nisus*) fra Frankrig, Sang-

drossel (*Turdus ericetorum*) fra Portugal og Tornirisk (*Carduelis canabina*) fra Belgien.

Man maa haabe, at de danske Ringmærkninger i de følgende Aar stadig vil vokse i Antal og at flere nye, interessante Arter vil blive draget ind i Undersøgelsen. Vi har store Traditioner paa dette Omraade, men er for Øjeblikket ikke helt paa Højde med vore Nabolande. F. S.

A. E. PORSILD: Birds of the Mackenzie Delta. — The Canadian Field-Naturalist, **57**, 1943, p. 19—35.

Igennem mange Aar har den danske Naturforsker A. E. PORSILD været beskæftiget med Undersøgelser i Omraadet omkring Mackenzie Flodens Udløb i N.W.-Canada. Dette Omraade er ejendommeligt ved, at Skoven strækker sig meget længere mod Nord end i det øvrige Canada og først møder Tundraen henved 40 miles fra Ishavets Kyst. I nærværende Afhandling, der er kommet under Krigen, gives Oplysning om Fuglelivet i disse fjerne Egne. Ikke mindre end 15 Smaaavadere yngler i Deltaets Sumpland. Her ses baade Islom (*Colymbus immer*) og Hvidnæbet Lom (*C. adamsii*) om Sommeren, men sidstnævnte yngler først øst for Deltaet. Blandingen af Skov og Tundra gør Fuglelivet meget rigt i disse Egne, og Listen tæller nu 107 Arter, de fleste ynglende. Et kærkomment Bidrag til vor meget ufuldkomne Viden om Fuglelivet i arktisk Canada. F. S.

S. DURANGO: Om silvertärnans, *Sterna macrura* Naum., häcknings-samhällen och sociabiliteten mellan denna art och andra fåglar. — Svensk Faunistisk Revy 1945, nr 4, p. 1—13.

Et nyt Bidrag til det omstridte Spørgsmaal om Sociabiliteten hos forskellige Søfugle, der i de senere Aar har givet Anledning til saa mange Bidrag fra finsk, svensk og dansk Side. DURANGO resumerer paa en overskuelig Maade de forskellige Opfattelser og giver flere nye og interessante Eksempler paa Sociabilitet. Hans egen Opfattelse, som Ref. ganske kan slutte sig til, er, at de forskellige Søfugle slutter sig til Laridekolonierne, fordi de under Maagernes Beskyttelse føler sig tryggere. Dette Forhold influeres ikke af, at Maagerne nu og da kan foretage Indhug paa Æggene og Ungerne hos de Fugle, der søger til dem. En meget læseværdig Artikel. F. S.

J. DELACOUR & E. MAYR: The Family Anatidae. — The Wilson Bulletin, **57**, 1945, p. 3—55.

Det har i de senere Aar staaet klart for mange, at Grundlaget for Fuglenes Systematik paa mange Punkter har overlevet sig selv og trængte til en grundig Revision, efter at vort Kendskab til Arternes Biologi og Psykologi er blevet væsentligt forøget. Ændernes System, som anvendes nu, er over 50 Aar gammelt, og støtter sig først og fremmest paa morfologiske Ben- og Nækarakterer. Disse er imidlertid funktionelt betingede og derfor i Reglen kun sekundære Tilpasninger, som dukker op

hos vidt adskilte Grupper og ikke har nogen dybere fylogenetisk Betydning. Meget vigtigere er de non-adaptive Strukturer og Farvetegninger, der sammen med visse biologiske Karakterer danner et langt sikrere Grundlag for Systematiken. Udfra disse Synspunkter har for et Par Aar siden MAYR og BOND opstillet et nyt System for Svalerne (anmeldt i D. O. F. T. **39**, 1945, p. 216), og nu foreligger flere nye Afhandlinger om samme Emne, hvoraf det her omhandlede, om Ænderne, er langt det vigtigste, udarbejdet som det er af vistnok den bedste nulevende Kender af Andefuglene, Franskmanden DELACOUR, i Samarbejde med en af de førende Systematikere, E. MAYR. De vigtigste Karakterer, hvorpaa det nye System grunder sig, er Mellemfodens Skælklædning, Fjermønstret især hos Ællingerne, Fældningsforholdene, Kroppens Stilling og Proportioner, visse indre Organers Variation (f. Eks. det nedre Strubehoved), Parringsceremonier, Yngleforhold, Næringsoptagelse. Et andet Forhold, som er værd at mærke sig, er Forff.s Vurdering af Slægtsbegrebet. I den moderne Nomenklatur indgaar Subspecies som et betydningsfuldt Led, hvilket har ført til en væsentlig Reduktion af Artstallet, p. Gr. af at mange af de tidligere Arter nu opfattes som Underarter. Dette maa naturnødvendigt medføre en Reduktion ogsaa af Slægtstallet, idet mange af Slægterne efterhaanden er blevet monotypiske. Det er imidlertid ikke Meningen at Slægterne skal registrere de enkelte Arter — det gør jo Artsnavnet — men de skal derimod udtrykke Slægtskabet indenfor en Gruppe Arter, som de knytter sammen til en praktisk Enhed.

Andefamilien deles af Forff. i to Underfamilier, *Anserinae* omfattende Gæs, Svaner og Træender, og *Anatinae* omfattende Resten og udspaltet i 7 Undergrupper. Af systematiske Forslag af Betydning for den nordiske Fauna kan følgende fremhæves: Svanegaasen skal hedde *Anser cygnoides*, Snegaasen og Blaagaasen slaas sammen til *Anser caerulescens*, Pibesvanen skal hedde *Cygnus columbianus bewicki*, Trompetersvanen og Sangsvanen slaas sammen til een Art, Rustanden skal hedde *Tadorna ferruginea*, Skeanden *Anas clypeata*, Stellers And *Somateria stelleri*. Hvorledes disse og andre ligesaa fornuftige Forslag vil blive modtaget af den ornithologiske Verden vil blive interessant at se, men som et Forsøg paa en mere rationel og mere naturlig Klassificering af Andegruppen maa de hilses med Glæde, og man maa haabe, at de Synspunkter, der ligger til Grund derfor, efterhaanden — naar Ornithologernes intellektuelle Træghed er overvundet — maa blive ført til Sejr.

F. S.

E. FABRICIUS: Om dietens inverkan på gumpkörtelns funktion hos andfågelsdunungar. — *Ornis Fennica*, **12**, 1945, p. 33—45.

Forfatteren gaar ud fra den Forudsætning, at Søfuglenes Evne til at holde Fjerdragten tør under Svømning og Dykning skyldes Sekretet fra Gumpkirtelen, og undersøger paa denne Basis Fødens Betydning for Kirtelens Funktion. Unger af Troldand, Ederfugl og Stor Skallesluger fodredes i flere Dage med Dafnier, som de klarede sig glimrende paa. Da Ællin-

gerne var 5 Dage gamle gik man over til at fodre dem med raa hakket Fisk, haardkogte Æg, Hvedebrød dypet i Mælk, m. m., og de kunde derefter ikke holde deres Fjerdragt tør og flere af Forsøgsfuglene døde. Da man til Slut begyndte at fodre med Græshopper, genvandt Fuglene i Løbet af tre Dage deres Evne til at holde Fjerdragten tør. Deraf kan slutes, mener Forf., at Insekter indeholder et specifikt Stof af Betydning for Kirtelens Funktion, og at Følsomheden overfor Svingninger i Mængden af dette Stof er meget stor hos Fuglene.

Det er beklageligt, at FABRICIUS ikke har kendt H. MADSENS grundlæggende Undersøgelser over disse Forhold, publiceret her i Tidsskriftet (D. O. F. T., 35, 1941, p. 49), thi disse nødvendiggør en helt anden Tolkning af de forøvrigt interessante Forsøg. Naar Ællingerne fodredes med hakket Fisk, opblødt Brød o. lign. smudsede de deres Dundragt til og kunde ikke holde den i Orden, hvorfor de blev vaade og paadrog sig Sygdomme, mens den tørre Insektkost ikke frembød Ulemper for dem i denne Retning. I Virkeligheden leverer FABRICIUS Forsøg det smukkeste Bevis paa MADSENS Teorier, blot udfra helt andre Forudsætninger end Forf. har lagt til Grund.

F. S.

D. AMADON: The Genera of Starlings and their Relationships. — American Museum Novitates, Number 1247, 1943, 16 pp., 1 Tekstfig.
 ID.: The Genera of Corvidae and their Relationships. — American Museum Novitates, Number 1251, 1944, 21 pp., 1 Tekstfig.

En kritisk Gennemgang af Stære- og Kragefamilien efter lignende Synspunkter, som er lagt til Grund for den ovennævnte Klassificering af Andefuglene foretaget af DELACOUR og MAYR. Stærene deltes tidligere i 49 Slægter, hvoraf de 65 % var monotypiske, mens AMADON kun regner med 24 Slægter. Blandt Kragefuglene foretages en lignende Reduktion. Af Betydning for nordisk Ornithologi er blot, at Rosenstæren efter den nye Inddeling kommer til at hedde *Sturnus roseus*, Alliken *Corvus monedula*, omend AMADON indrømmer, at den sidstnævnte afviger noget fra de øvrige *Corvus*-Arter.

F. S.

P. JOHNSEN: Bidrag til Kundskaben om den danske Ixodide-Fauna. — Entomologiske Meddelelser, 24, 1946, p. 397—401, 3 Tekstfig.

En Undersøgelse af visse Arter af Skovflaat, Mider, der snylter paa Fugle og Pattedyr og som bedst kan indsamles i Dyreboer. Opmærksomheden henledes især paa *Ixodes arboricola*, der altid er truffet i Træhuller og fundet hos Fuglearter, der yngler saadanne Steder, hidtil hos Spætmejse, Stær, Musvit, Husrødstjert og Fluesnappere. Det vilde være meget fortjenstfuldt, om Iagttagere, der fandt Eksemplarer af disse lidet kendte Mider, vilde give Meddelelse derom. Fundene vil kunne indleveres til Forf., Zoologisk Museum, København.

F. S.

B. PETTERSSON & K. CURRY-LINDAHL: Natur på Gotland. Med förord av Landshövding ERIK NYLANDER. (283 pp., mange Tekstfig.).— SVENSK NATUR, Stockholm 1946. Pris: 15 sv. Kr.; indb. 20 sv. Kr.

Det nystartede Stockholmerforlag "Svensk Natur" har nu under Ledelse af sin energiske Forlægger, den kendte Ornitholog KAI CURRY-LINDAHL, udgivet sin første Bog, en straalende Hymne til det skønne Gotlands Natur, forneamt udstyret med et Væld af smukke Fotografier. Værket indeholder ikke blot zoologiske Skildringer men ogsaa botaniske og geologiske. Man skulde imidlertid kende Forlæggeren daarligt, om man ikke var klar over, at han vilde give Fuglene en Fortrinsstilling i Bogen. En Række udmærkede Skildringer, skrevet af de bedste Kendere af Øens Fugleliv, pryder Værket. Saaledes har B. WAHLIN skrevet om Lomvien paa Karlsørerne, S. DURANGO om Fårön med Billede af den eneste svenske Rede af Karmindoppappen, H. WIGSTEN om Ellekragen, der i 1936 indvandrede til Gotland, hvor der nu er 3 Par, G. HÅKASSON om Øens Klenodie, Hvidhalset Fluesnapper, E. WIBECK om Bramgaasens Træk over Gotland, idet denne hos os saa sjældne Gæst i de senere Aartier har vist sig i stort Tal paa Gotlands Strandenge, særlig i April-Maj Maaned, i de sidste Aar i Skarer paa over 10.000. Den gør stor Skade paa Græsningen, men Forslag om Oprettelse af et mindre Reservat til den er desværre ikke gaaet igennem. Desuden findes mange andre interessante Fugleberetninger, alle rigt illustrerede. Værket er ikke blot en alsidig Introduktion for enhver, der vil besøge Gotland, men er af Betydning for alle, som har Interesse for den nordiske Natur, især for de ornithologisk orienterede. Prisen maa efter vore Dages Forhold siges at være meget rimelig.

F. S.

P. JESPERSEN: The Breeding Birds of Denmark. With special References to Changes during the Last Century. Illustrated by JOHANNES LARSEN. Published by the Danish Section of the International Committee for Bird Preservation. (79 pp., mange Tekstfig.). — MUNKSGAARD, Copenhagen 1946. Pris: 8 Kr.

Denne lille Publikation giver en Oversigt over de danske Ynglefugle, særlig med Henblik paa de forskellige Arters Tiltagen eller Aftagen i de senere Aar og er af den danske Sektion af den internationale Fuglefredning udgivet til særlig Benefice for udenlandske Ornithologer. Den er ret kortfattet, men klar og overskuelig og giver en Mængde Oplysninger paa ringe Plads. Den har utvivlsomt i Udlandet en Mission og vil ogsaa herhjemme være nyttig, da man sjældent ser Udbredelsesforholdene og Bestandens Svingninger i en samlet Fremstilling. Samtidig er Bogen imidlertid en elegant Tryksag paa godt Papir, og med Penmetegninger af den uforlignelige JOHS. LARSEN med ødsel Haand spredt rundt omkring i Teksten. Det udsøgte Udstyr og den smukke Typografi vil gøre Bogen efterspurgt ikke blot af Ornithologer men ogsaa af kræse Bibliofiler. (Findes i D. O. F.s Bibliotek).

F. S.

C. T. HOLMSTRÖM, P. HENRICI, E. ROSENBERG & R. SÖDERBERG: Våra Fåglar i Norden. 3die Del. — NATUR OCH KULTUR, Stockholm 1946. Pris: 70 sv. Kr.

Fyldige Anmeldelser af dette svenske Pragtværks to første Bind er givet i D. O. F. T. tidligere (henholdsvis i **37**, 1943, p. 191 og **38**, 1944, p. 125), saa her skal blot lige kortfattet gøres Rede for, at 3die Bind nu foreligger, fuldt paa Højde med Forgængerne. Det omhandler Storkefugle, Andefugle, Lomfugle, Duer, Vadefugle o. a. Medarbejderskaren er i dette Bind yderligere blevet forøget, delvis ogsaa med Udlændinge, og Listen over Forfatterne er af en imponerende Længde. Teksten bliver derved noget mere forskelligartet end de foregaaende Bind, men det føles ikke som nogen Ulempe. De "saglige" Tekster, der afslutter hver Arts Behandling er stadig — efter Ref.s Mening — de bedste, i dette Bind stærkt forøgede i Omfang, fyldte med up-to-date Oplysninger. De pragtfulde Fotografier af Fuglene i Naturen er hævet over enhver Kritik, og glædeligvis er Farvebillederne af de udstoppede Fugle her, hvor det i Reglen drejer sig om større Fugle, ofte bedre end i de forrige Bind, selvom mange af de gengivne Eksemplarer stadig ser fælt udstoppede ud. De bedste af dem udgøres af Afbildninger af de smukke biologiske Grupper i flere svenske Museer, og det skal indrømmes, at Billederne af f. Eks. Ederfuglen (baade Han og Hun), Hvinandehunnen, Hejrene o. a. er af baade ornithologisk og kunstnerisk stor Værdi. En Anke maa imidlertid fremføres mod flere af Farvebillederne. Næb- og Benfarverne, der hos de større Fugle ofte er af stor Vigtighed, er ikke altid ægte paa de afbildede udstoppede Eksemplarer. Uheldigst i saa Henseende er den ellers saa smukke Hvinandehun, der komplet mangler det gullige Næbbaand, samt Hunnen af Graaanden, der har faaet et ensfarvet grønligt Næb, omtrent som hos Hannen. Saadanne Fejl burde have været rettet før Fotograferingen. Dette forrykker dog ikke Helhedsindtrykket af Værket, der altid vil staa som et storslaaet Bevis paa, hvad Sverige formaar ornithologisk og bogligt.

F. S.

F. SALOMONSEN: Notes on some Goose Hybrids. — Göteborg Kungl. Vetenskaps- och Vitterhets-Samhälles Handlingar, Sjätte Följden, Ser. B, **3**, No: 10, 1946, 14 pp., 2 Tekstfig.

En Beskrivelse af en Serie interessante Gaasebastarder, fremkommet i Fangenskab. Det drejer sig om Bastarder mellem Blisgæs, Snegæs og Kanadagæs.

F. S.

F. SALOMONSEN: De videnskabelige Reservater i Danmark og deres Fugleliv — Fauna och Flora 1945, p. 250—261.

En Gennemgang af den danske Reservatlovgivning med Omtale især af de videnskabelige Reservater og den under Fredningen stedfundne Tiltag i deres Fugleliv.

F. S.

Mærkelige Dyr. Skildringer af Dyrenes Livshistorie efter de nyeste Undersøgelser. Under Redaktion af FINN SALOMONSEN. (160 pp., mange Tekstfig.). — J. FR. CLAUSEN, København 1946. Pris: 14.50 Kr.

Otte danske Zoologer har hver indenfor sit Speciale udvalgt nogle mærkelige Dyr og giver i denne Bog en Beskrivelse af ejendommelige, biologiske Forhold hos disse Dyr. Man faar en Mængde Oplysninger om disse Dyrs Liv, som man ikke vil finde i andre populærvitenskabelige Bøger. Stoffet er lagt saadan til Rette, at det kan læses af alle uden større Forudsætninger. Meget af det, der er omtalt i Teksten illustreres ved gode Tegninger og Fotografier. Dr. G. THORSON skriver om Eremitkrebsen, Dr. Sv. G. LARSSON om Havemyren, Prof. C. WESENBERG-LUND om mikroskopiske Ferskvandsdyr, Dr. TH. MORTENSEN om Søpindsvin, Dr. F. W. BRÆSTRUP om Orang-Utanen og Dr. F. SALOMONSEN om Kolibrier. Særlig den sidste Afhandling har Interesse for dette Tidsskrifts Læsere. Den drejer sig især om Ornithophili hos Kolibrierne og disse Fugles ejendommelige Flugt. Med Rette gaar Forf. let hen over Beskrivelsen af selve Kolibrierne og fordyber sig i Stedet for i Træk af Kolibriernes Liv, som man ikke finder andre Steder. Denne Bog er anbefalelsesværdig for alle naturhistorisk interesserede, tillige vil den være et sandt Fund for Lærere, der søger fængslende Stof til Afveksling i Undervisningen.

HOLGER POULSEN.
